1α) *Η πραγματική ζωή κρύβει χαρά, αγάπη, στόχους, όνειρα, έρωτα, αλλά και πόνο, απογοήτευση, πίκρες, αγώνα .... αν λείπουν όλα αυτά τα συναισθήματα και οι ανατροπές, αν χαθεί η καρδιά και η ψυχή, η ελευθερία, ο αυθορμητισμός και η βούληση, τότε χάνεται το νόημα της ζωής και η ευτυχία... Ή μήπως όχι; Σε ποιες σκέψεις σε οδήγησε ο «δωρητής»; Μπορεί κατά τη γνώμη σου να υπάρξει ιδανική ζωή;*

Το βιβλίο μάς δείχνει έναν τρόπο ζωής δίχως συναισθήματα, χρώματα και ελευθερία. Από μια άποψη αυτό μπορεί να ωφελεί, καθώς σε έναν κόσμο σαν αυτόν του βιβλίου, κανείς δεν θα πληγωνόταν. Όμως, ένας κόσμος δίχως συναισθήματα, θα ήταν ένας κόσμος άδειος. Ποιο το νόημα να ζεις αν δεν έχεις κάποιον σκοπό, κάποια όνειρα; Προφανώς και υπάρχουν εμπόδια καθώς και κακές στιγμές στον πραγματικό μας κόσμο, όμως, χωρίς αυτά η αξία της ζωής είναι μηδενική. Κατά τη γνώμη μου, δεν υπάρχει ιδανική ζωή, καθώς αν ζούσαμε σε ένα παράλληλο σύμπαν δίχως καμία δυσκολία και δίχως ίχνος συναισθημάτων, τότε η ζωή μας δεν θα είχε κανένα απολύτως νόημα. Τα συναισθήματα, οι αναμνήσεις μας και οι εμπειρίες μας, άλλοτε δυσάρεστες και άλλοτε ευχάριστες, είναι αυτές που δίνουν «χρώμα» στη ζωή μας και την κάνουν να μην είναι βαρετή.

β) *Αν είχες τη δυνατότητα να «φτιάξεις» εσύ έναν ιδανικό κόσμο, πώς θα ήταν αυτός;*

Στο βιβλίο παρουσιάζεται ένας «ιδανικός» κόσμος, χωρίς συναισθήματα και αναμνήσεις. Οι άνθρωποι ενεργούν δίχως το πλεονέκτημα της ελεύθερης βούλησης. Κατά τη γνώμη μου, κανένας κόσμος δεν μπορεί να είναι ιδανικός, όσο ευχάριστος και αν φαίνεται. Αν είχα τη δυνατότητα να φτιάξω έναν ιδανικό κόσμο,, απλά δεν θα ήξερα το πώς. Ίσως να έδιωχνα τον πόλεμο και τη βία των ανθρώπων, αλλά δεν θεωρώ ότι κάτι άλλο θα είχε αποτέλεσμα. Ακόμα και αν οι άνθρωποι ξεχνούσαν όλα τα φρικτά πράγματα που έχουν συμβεί και άρχιζαν από την αρχή, ο νέος κόσμος στον οποίο θα ζούσαν θα ήταν βαρετός και δίχως χαρά. Τη χαρά τη νιώθεις μετά από προσπάθεια. Εάν οι άνθρωποι δεν έχουν κάποιον σκοπό για τον οποίον να προσπαθήσουν και τους έρχονται όλα έτοιμα, τότε η ευτυχία χάνει την αξία της. Δίχως τα προβλήματα γύρω τους οι άνθρωποι δεν θα ένιωθαν ευγνωμοσύνη και θα έχαναν την ελπίδα τους. Γι' αυτούς τους λόγους δεν θεωρώ πως θα υπήρχε κάποιος ιδανικός κόσμος, τον οποίο θα μπορούσα να δημιουργήσω.

2α) *Αν ήσουν εσύ ο Δωρητής Μνήμης ποια συναισθήματα και ποιες εμπειρίες θα διάλεγες να μεταδώσεις σ' έναν άνθρωπο που δεν έχει βιώσει ποτέ κανένα συναίσθημα;*

Αν ήμουν Δωρητής Μνήμης θα ήθελα να μεταδώσω διάφορα συναισθήματα και εμπειρίες σε έναν άνθρωπο δίχως αναμνήσεις και συναισθήματα. Αρχικά, θα του μετέδιδα το συναίσθημα της ζεστασιάς μιας πραγματικής οικογένειας. Τίποτα δεν θα μπορούσε να συγκριθεί με την αγάπη των συγγενών σου. Ο κάθε άνθρωπος αξίζει μια ευτυχισμένη οικογένεια που τα μέλη της να νοιάζονται το ένα για το άλλο. Η δύναμη της οικογένειας είναι πολύ ξεχωριστή και όλοι οι άνθρωποι την έχουν ανάγκη. Όσον αφορά τις εμπειρίες, θα ήθελα να μεταδώσω ένα άσχημο συμβάν, ώστε να περάσω το μήνυμα πως στον κόσμο υπάρχουν δυσκολίες. Δεν θα ήθελα να του δείξω κάτι πολύ σκληρό, όπως ο πόλεμος ή η φτώχεια και η πείνα. Θα του έδειχνα κάτι πιο απλό, όπως η απόσταση μεταξύ ανθρώπων, που το μόνο που θέλουν στον κόσμο είναι να ξανασυναντηθούν. Ένα άλλο συναίσθημα που θα ήθελα να μεταδώσω είναι η ελπίδα, καθώς ό,τι και αν συμβαίνει, έχοντας ελπίδα οι άνθρωποι συνεχίζουν την προσπάθεια. Η ελπίδα είναι το μόνο πράγμα που τους απομακρύνει από το να παραδοθούν.

β) *Ποιο ρόλο παίζουν οι αναμνήσεις στη δική σου ζωή; Γιατί είναι πολύτιμες; Ακόμα κι αν αυτές είναι δυσάρεστες, γιατί είναι τόσο σημαντικές;*

Πιστεύω πως οι αναμνήσεις είναι ό,τι σημαντικότερο έχουμε στη ζωή. Αρχικά χωρίς αυτές δεν ξέρουμε ποιοι πραγματικά είμαστε ή ποια είναι η προσωπικότητά μας στ' αλήθεια. Οι αναμνήσεις είναι αυτές που καθορίζουν την πορεία της ζωής μας. Με αυτές γνωρίζουμε τι έχουμε καταφέρει μέχρι τώρα και συνεχίζουμε την πορεία μας προς το μέλλον. Επίσης, με τις αναμνήσεις έχουμε επίγνωση του τι συμβαίνει γύρω μας. Θεωρώ πως αν μας στερήσουν τις αναμνήσεις είναι σαν να μας στερούν τη δική μας γνώση και βούληση. Πιστεύω πως οι δυσάρεστες αναμνήσεις μας είναι οι πιο σημαντικές. Με αυτές μαθαίνουμε να ξεχωρίζουμε το σωστό από το λάθος, το δίκαιο από το άδικο. Έτσι, ο καθένας μας ξέροντας τι έχει συμβεί, μπορεί να πάρει τα μέτρα του και να διορθώσει τα λάθη του. Με τις λανθασμένες πράξεις μας μαθαίνουμε πώς να διαχειριζόμαστε καταστάσεις. Γι' αυτό θεωρώ πως οι αναμνήσεις έχουν σημαντικό ρόλο στη ζωή μας.